ଇନ୍ଦର୍ ସିଂ

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ

ଫେବୃଆରୀ 23,1995

[ଡକ୍ଟର. ଏ. ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଫୈଜାନ ଉଦ୍ଦୀନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860 : ଧାରା 302- ପୂର୍ବ-ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ହତ୍ୟା-ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପର ସହ ଆକ୍ରମଣ କରିବା- ବ୍ୟାପକ ଆଘାତ-ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ- ଏହି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଦେବା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା-ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860 ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଜୀବନ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତକ ଜଣକ ଜଣେ ଟ୍ରାକ୍ଟର ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରକୁ ଫେରିନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବାପା PW4 ଏବଂ ମାଆ PW 5 ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ବାହାରିଥିଲେ । ରାସ୍ତାରେ ସେମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଘର ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ହଠାତ୍ ଏକ ଖତ ର ଗଦା ପଛରୁ ବାହାରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବେକକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଭାଇ PW 4 ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ନଥିଲେ । ସତର୍କ ହେବା ପାଇଁ ସୂଚନା ମିଳିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନେଇ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ PW 4 ଏବଂ PW 5 ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇଥିଲେ । ଏକ ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ରିପୋର୍ଟ୍ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

PW 4 ଏବଂ 5 ସମେତ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିବା ଥିଲା କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ଫୁଲକୋବି ଚୋରି କରିଥିବା ସନ୍ଦେହ କରାଯାଉଥିଲା; ଏବଂ ସେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିନଥିଲେ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ :**1.1.**ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ବରଛା ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ହଠାତ୍ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ **PW 4** ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାବେଳେ, ବାସ୍ତବରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଛେଇନଥିଲେ, ଯିଏକି ତାଙ୍କ ନିଜ ଭାଇ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପକୁ   ଦର୍ଶାଉଛି । ଅସ୍ତ୍ରର ପ୍ରକାର ଏବଂ ଆଘାତର ସ୍ଥାନ , ଯାହା ଏତେ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତି ଘଟାଇଥିଲା ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ ।

1.2. ମୃତକ ଜଣକ ଏକ ଡଙ୍ଗ ପ୍ରହାର ପାଇବା ପରେ ତଳେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ନିରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୃତକ ତଳେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବେକରେ ଆଘାତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ଶକ୍ତିରେ ଆଘାତ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କ୍ଷତ ଏବଂ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ଏହି ସମସ୍ତ କାରଣ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଦେବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଘାତ "ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ" ଥିଲା ବୋଲି ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ନଥିଭୁକ୍ତରେ କିଛି ନାହିଁ ।

2. ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆଘାତ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣିଥିବେ ଯେ ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବେକରେ ବରଛା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଆଘାତ କରୁଥିଲେ ତାହା ଏତେ ବିପଜ୍ଜନକ ଥିଲା ଯେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ପରିଣତ ହେବ ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 36/1985 ।

ଦୌରା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 31/1984 ଏବଂ ଦୌରା ବିଚାରଣ ସଂଖ୍ୟା 24/84 ଏବଂ F.I.R. ସଂଖ୍ୟା 184/1.4.1984ରେ ଫିରୋଜପୁର ସ୍ଥିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରପତିଙ୍କ 10.11.84 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏମ୍. ଏସ୍. ଗୁଜରାଲ ଏବଂ ପି. ଏନ୍. ପୁରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆର୍. ଏସ୍. ସୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଆବେଦନକାରୀ ଇନ୍ଦର ସିଂଙ୍କ ପୁତୁରା, ତାଙ୍କ ଭାଇ ଗୋମା ସିଂ,PW 4 ଙ୍କ ପୁଅ, ଅମର ସିଂଙ୍କ ହତ୍ୟା ପାଇଁ, ମାର୍ଚ୍ଚ 31,1984 ରେ, ପ୍ରାୟ 11.30 ରାତି ଗୁନ୍ଦର୍ ସିଂ ଏବଂ ବନ୍ତା ସିଂଙ୍କ ସହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ IPC ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁନ୍ଦର୍ ସିଂ ଏବଂ ବନ୍ତା ସିଂଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ IPCରେ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଆତଙ୍କବାଦୀ ପ୍ରଭାବିତ କ୍ଷେତ୍ର (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟଳୟ) ଅଧିନିୟମ, 1984 ର ଧାରା 14 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, 1984 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ତାରିଖ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ରାତିରେ ଅମର ସିଂହ (ମୃତ) ସେଠ ମଦନଲାଲଙ୍କ ଟ୍ରାକ୍ଟର ଡ୍ରାଇଭରକୁ ବିଦାୟ ଦେବା ପାଇଁ ଜଲାଲାବାଦ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ରାତି ପ୍ରାୟ 11.30 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରିନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତା ଗାମା ସିଂ, PW 4 ଏବଂ ମାତା ଶ୍ରୀମତୀ ରାନୋ, PW 5 ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଆଡ଼କୁ ବାହାରିଗଲେ । ସେମାନେ ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ନିକଟରେ ଅମର ସିଂହଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଘର ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖୁଶାଲ ସିଂଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଏକ ବରଛା ସହିତ ସଶସ୍ତ୍ର ଆବେଦନକାରୀ, ଡଙ୍ଗ ସହିତ ସଶସ୍ତ୍ର ବନ୍ତା ସିଂ ଏବଂ ଏକ କିର୍ପାନ୍ ସହିତ ସଶସ୍ତ୍ର ଗୁନ୍ଦାର ସିଂ ହଠାତ୍ ଖଡ ଗଦା ପଛରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଲାଲ୍କାରା ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ଅମର ସିଂହଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଗୋମା ସିଂହ PW 4

ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲାବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ PW 4, ଗୋମା ସିଂହଙ୍କ ଛାତିରେ ବରଛା ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ । ବନ୍ତା ସିଂହ ଗୋମା ସିଂହଙ୍କ ଡାହାଣ ଜଙ୍ଘରେ ଏକ ଡଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ, ଶ୍ରୀମତି. ରାନୋ, PW 5 ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ଆକ୍ରମଣ ନକରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ । ଗୁନ୍ଦର ସିଂହ ତାଙ୍କୁ ଏକ କିର୍ପାନ୍ ରେ ପ୍ରହାର ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ବାମ ହାତରେ ବାଜିଥିଲା । ଏହାପରେ ବନ୍ତା ସିଂହ ଅମର ସିଂହଙ୍କ ଡାହାଣ ଗୋଡ଼ରେ ଏକ ଡଙ୍ଗ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅମର ସିଂହ ତଳେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ବେଳେ, ଆବେଦନକାରୀ ଇନ୍ଦର ସିଂହ ତାଙ୍କ ବେକରେ ଏକ ବରଛା ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ । ବନ୍ତା ସିଂହ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମତୀ ରାନୋ ଏବଂ ଗୋମା ସିଂହ, PWମାନଙ୍କୁ ଡଙ୍ଗରେ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସତର୍କ ସୂଚନା ହେବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ-ଅପରାଧୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନେଇ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଗୋମା ସିଂହ, PW4 ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ରାନୋ, PW 5 ଅମର ସିଂହଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇଥିଲେ । ଚୌକିଦାର, ଅମର ସିଂହଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ ସମେତ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସେତେବେଳକୁ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତଦେହକୁ ଜଗିବା ପାଇଁ ଛାଡିଦେଇ, ଗୋମା ସିଂହ, PW 4 ତାଙ୍କର ଆଘାତର ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯାଇଥିଲେ । ସେ ପ୍ରାୟ ରାତି 1ଟା 20 ମିନିଟରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଡାକ୍ତର ଅମରଜିତ ସିଂହ, ମେଡ଼ିକାଲ ଅଫିସର, PW 2, ରାତି 1.45 ରେ ଗୋମା ସିଂହଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ :

1. ବାମ ବାହୁର ବାହ୍ୟ ଉପର ପାର୍ଶ୍ୱର ମଝି ପାର୍ଶ୍ୱରେ ତାଜା ରକ୍ତସ୍ରାବ ସହିତ 1 ସେମି x 1/4 ସେମିର ମାଂସପେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର କ୍ଷତ ।

2. ବାମ ଜଙ୍ଘାର ସମ୍ମୁଖ ଏବଂ ଉପର ଭାଗରେ 10 ସେ. ମି. x 3 ସେ. ମି., ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଆଘାତ ।

3. ଛାତିର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱର ତଳେ କାନ୍ଧହାଡ ଜାଗାରେ ରକ୍ତସ୍ରାବ ସହିତ 5 ସେ. ମି. x 5 ସେ. ମି. ଜାଗାରେ ଫୁଲା ସହିତ 3 ସେ. ମି. x 1 ସେ. ମି. ଆଞ୍ଚୁଡା କ୍ଷତ ।

ଡାକ୍ତର ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ PW 4, ଗୋମା ସିଂଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ସୂଚନା ପଠାଇଥିଲେ । ଜଲାଲାବାଦ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନର ଷ୍ଟେସନ ହାଉସ୍ ଅଫିସର ହରବଂସ ସିଂ, କୁଲଦୀପ ସିଂ ASI, PW 6 ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ ରାତି ପ୍ରାୟ 3ଟା 20 ମିନିଟରେ ଗୋମା ସିଂ, ପ୍ରଦର୍ଶ p. 6. ଙ୍କ ବିବୃତି ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମାମଲା ପଞ୍ଜିକରଣ ପାଇଁ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ଆଧାରରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ରିପୋର୍ଟ୍ , ପ୍ରଦର୍ଶ p. 6/A ସକାଳ 3ଟା 30 ମିନିଟରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ରିପୋର୍ଟ୍ ର ନକଲ ଇଲାକା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସେ 1984 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖ ରାତି 6ଟା 30 ମିନିଟରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତକୁ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ମାଟି ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅମର ସିଂଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ରେଖାଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଡାକ୍ତର ଇନ୍ଦର ମୋହନ ଚଲ୍ଲାନା, PW 1, 1984 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖ 10.45 ସକାଳେ ଅମର ସିଂହଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ କ୍ଷତଗୁଡ଼ିକ ପାଇଥିଲେ :

" (i) ବେକର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଧାରୁଆ ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତ, ଯାହା ମାଣ୍ଡିବଲ୍ କୋଣରୁ 3.5 ସେମି ତଳେ 3.5 ସେମି x 1 ସେମି ପରିମାପ, 5.5 ସେମି ଗଭୀର, ଥାଇରଏଡ୍ ଉପାସ୍ଥି ଆଡକୁ ଟିକିଏ ତଳକୁ ଯାଉଛି । କ୍ଷତର ଧାରଗୁଡ଼ିକ ଓଲଟା ଥିଲା ।

(ii) ଛାତିର ପଛପଟେ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ 5ମ/6ଷ୍ଠ ପଞ୍ଜରାରେ ପଛପଟେ ଯାଉଥିବା ପୋଷ୍ଟେରିଅର୍ ଆକ୍ସିଲିଆରୀ ରେଖା ସ୍ତରରେ ଲାଲ ରଙ୍ଗର 9 ସେମି x 2 ସେମିର ଆଞ୍ଚୁଡା କ୍ଷତ ।

(iii) ଡାହାଣ ଗୋଡର ଉପର ଭାଗରେ, ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଆଗ ଭାଗରେ 2 ସେମି x 1 ସେମିର ଆଞ୍ଚୁଡା କ୍ଷତ ।

ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରେ, ଡାକ୍ତର ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ କୋଷ, ମାଂସପେଶୀ, ଧମନୀ ଏବଂ ଥାଇରଏଡ୍ ଉପାସ୍ଥି କଟା ଏବଂ ଫାଟିଯାଇଛି । ଥାଇରଏଡର ତଳ ଅଂଶକୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଶ୍ୱାସନଳୀ ମଧ୍ୟ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 2 ତଳେ ଚର୍ମନିମ୍ନସ୍ଥ କୋଷଗୁଡ଼ିକ ଜମାଟ

ବାନ୍ଧି ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତରେ, କ୍ଷତ ସଂଖ୍ୟା 1 ଯୋଗୁଁ ଆଘାତ ଏବଂ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରକୃତିର ସାଧାରଣ ଧାରାରେ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ-ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ଅପରାଧ ସହ ଯୋଡ଼ିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, PW 1 ଏବଂ PW 2, PW 3 ସୁନ୍ଦର ସିଂହ, , PW 4 ଗୋମା ସିଂହ, ଏବଂ ASI, PW 6 କୁଳଦୀପ ସିଂହଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମତି. ରାନୋ, PW 5 ଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଜେରା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ରସାୟନ ପରୀକ୍ଷକ ଏବଂ ସେରୋଲୋଜିଷ୍ଟଙ୍କ ବିବରଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ନଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । Cr. P.C.ର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ପଚରାଯିବା ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ନିଜକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୋମା ସିଂହ, PW4 ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ରାନୋ, PW5ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଆଘାତଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେହି ଆଘାତଗୁଡ଼ିକୁ ମୋହର ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷୀ ହେବାର ନାମାପଟି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ତିଆରି କରାଯାଇପାରେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ବନ୍ତା ସିଂ ଏବଂ ଗୁଦ୍ଦାର ସିଂଙ୍କ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଲାଭ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲା । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବନ୍ତା ସିଂହ ଏବଂ ଗୁଦ୍ଦର ସିଂହଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରାଯିବା ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆବେଦନ କରାଯାଇନାହିଁ । ତଥାପି, ଏହା ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ଯେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଗୋମା ସିଂହ, PW 4 ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ. ରାନୋ, PW 5ଙ୍କ କ୍ଷତ "ସ୍ୱ ନିର୍ମିତ" ହୋଇପାରେ, ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ମୃତ ଅମର ସିଂହଙ୍କ ପିତା ଗୋମା ସିଂହ, PW5, 1.4.1984 ଦିନ ପ୍ରାୟ ରାତି 1.20 ସମୟରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ଆକ୍ରମଣର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ରାତି 1.45

ସମୟରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇନଥିଲେ । ଆହତ ଗୋମା ସିଂହଙ୍କ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ଆସିବା ବିଷୟରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରୁ ଡାକ୍ତର ପଠାଇଥିବା ରୁକା ଅନୁସାରେ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ଗୋମା ସିଂହ, PW4 ବୟାନ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଗୋମା ସିଂହ, PW 4 ଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ନଥିଲା କିମ୍ବା କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା ଯେ ସେ ନିଜ ଉପରେ ଆଘାତକୁ "ସ୍ୱ ନିର୍ମିତ" କରି ଡାକ୍ତରଖାନା ଯାଇଥିଲେ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏସ୍. ଏମ୍. ରାନୋ, P. W. 5, ମୃତ ଅମର ସିଂଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଆମ ପାଇଁ ଏହା ଭାବିବା ପ୍ରାୟ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ମନେହୁଏ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅର ଶବ ନିକଟରେ ବସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଉପରେ "ସ୍ୱ ନିର୍ମିତ" ଆଘାତ କରିଥାନ୍ତେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏକ ଷ୍ଟାମ୍ପ୍ ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ନାମାପଟି ମିଳିପାରିବ । ଏହା ତର୍କକୁ ଭୁଲ୍ କରେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଯୁକ୍ତି ଆଦୌ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏପରିକି ଶ୍ରୀମତୀ ରାନୋ, PW5ଙ୍କ ଆଘାତ ଉପରେ ଏକ ନଜର ପକାନ୍ତୁ, ଯେଉଁଥିରେ ବାମ ହାତର ବୁଢା ଆଙ୍ଗୁଠିର ମୂଳ ଏବଂ ତର୍ଜନୀ ଆଙ୍ଗୁଠି ମଧ୍ୟରେ 3 ସେ. ମି. x 1-1/2 ସେ. ମି. ଗଭୀର କ୍ଷତ ଏବଂ କ୍ଷତ ଚାରିପାଖରେ ଫୁଲା ଏବଂ ଫୁଲା ଏବଂ ଡାହାଣ ଉପର ବାହୁର ସମ୍ମୁଖ ଏବଂ ମଧ୍ୟଭାଗରେ 10 ସେ. ମି. x 20 ସେ. ମି. ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଏକ ଆଘାତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଆଘାତ ଏପରି ନଥିଲା ଯାହା ଏକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହାତ ଦ୍ୱାରା ଭୋଗିଥାଇପାରେ କିମ୍ବା ଆଘାତ ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷୀ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ "ସ୍ୱ ନିର୍ମିତ" ହୋଇପାରେ । ଗୋମା ସିଂହ, PW4, ଯିଏ ରାତି 1.20 ଟାରେ ହସ୍ପିଟାଲରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବୟାନ ଉପରେ ରାତି 3.30 ଟାରେ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ରିପୋର୍ଟ୍ ଦାଖଲ କରିବା ଏବଂ 1.4.84 ରାତି 6.30 ଟାରେ ଇଲାକା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ରିପୋର୍ଟ୍ ର ନକଲ ପାଇବା, ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଅମର ସିଂହଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ଘଟଣା ସମୟରେ PW4 ଏବଂ PW5 ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ।

ତୁରନ୍ତ ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ରିପୋର୍ଟ୍ ଦାଖଲ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ମିଳିଥାଏ । ଆମକୁ ମୃତଙ୍କ ପିତା PW 4 ଗୋମା ସିଂହଙ୍କ ବିବୃତି ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ସେ ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି ଆକ୍ରମଣ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଘଟିଥିଲା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ରିପୋର୍ଟ୍ ରେ ଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଂସ୍କରଣ ସହିତ ସୁସଂଗତ । ଏହି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଜେରାରେ କିଛି ବି

ସାମ୍ନାକୁ ଆସିନାହିଁ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କୁ ଜେରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କ ପରିସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅସମ୍ମାନ କରିବ । ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ବରଛାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଘଟ ବିବୃତି ଉପରେ ପ୍ରଦର୍ଶ M/ O/ 4, ପ୍ରଦର୍ଶ P-1, ତାଙ୍କ ପରିସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅଧିକ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଆମ ମତରେ, ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ସଫଳତାର ସହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧ ସହିତ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଅମର ସିଂହଙ୍କ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଏସ୍. ଗୁଜରାଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ 13 ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଫୁଲକୋବି ଚୋରି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ମୃତ ଅମର ସିଂଙ୍କୁ ଚୋର ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଗୋମା ସିଂ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଶପଥରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅମର ସିଂ ଫୁଲକୋବି ଚୋରି କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଏଣୁ ମାମଲାଟି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା ଏତେ ତୁଚ୍ଛ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପୁତୁରାଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତି । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତତା ସହିତ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ବେକରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଘାତ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯାହା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତିର ସାଧାରଣ କ୍ରମରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି । ଶ୍ରୀ ଗୁଜରାଲଙ୍କ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ମୃତଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିବା ଥିଲା କାରଣ ମୃତ ତାଙ୍କ ଫୁଲକୋବି ଚୋର ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସେ ମୃତଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ନ ପାରନ୍ତି ।

ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ବରଛା ସହିତ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସଶସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ହଠାତ୍ ବାହାରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଭାଇ PW 4 ଙ୍କୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାବେଳେ ଆହତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ପଛାଇନଥିଲେ, ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପକୁ ଦର୍ଶାଉଛି । ଅସ୍ତ୍ରର ପ୍ରକାର ଆଘାତର ସ୍ଥାନ, ଯାହା ଏତେ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତି ଘଟାଇଥିଲା ଯେ ଅମର ସିଂ ତୁରନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ,ଏହା ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତ ଏକ ଡଙ୍ଗ ଆଘାତ ପାଇବା ପରେ ତଳେ ପଡ଼ି

ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ନିରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ I ମୃତକ ତଳେ ପଡ଼ିଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେକରେ ଆଘାତ ଦିଆଯାଇଥିଲା I ଯେଉଁ ଶକ୍ତିରେ ଆଘାତ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ହୋଇଥିବା କ୍ଷତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ I ଏହି ସମସ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ମୃତଙ୍କୁ ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଦେବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଏବଂ ନଥିରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ସୂଚାଇ ପାରିବ ଯେ ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଘାତ କରିବାର "ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଥିଲା I ତେଣୁ, ଆମେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୁଜରାଲଙ୍କ ସହ ସହମତ ହେବାରେ ଅସମର୍ଥ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅମର ସିଂହଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିଲେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ I

ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣିଥିବେ ଯେ ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବେକରେ ବରଛା ସହିତ ଯେଉଁ ଆଘାତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଏତେ ବିପଜ୍ଜନକ ଥିଲା ଯେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ପରିଣତ ହେବ I ତେଣୁ IPCର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ I

ତେଣୁ ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ I ଆବେଦନକାରୀ ଜାମିନରେ ଅଛନ୍ତି I ତାଙ୍କ ଜାମିନ ବଣ୍ଡ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି I ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ହାଜତକୁ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି I

ଭିଏସ୍ଏସ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା I

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।